

December i Fjor til Ministeriet nogle faa Linier, som jeg ogsaa med den højtærede Formands Tilladelse vil citere: „I Kontinuation af Kommissionens Skrivelse af 8. Juni d. A. angaaende Ølrestriktionerne skal jeg, da Kommissionen ikke har modtaget nogen Opfordring fra Lovgivningsmagten til at udtale sig, for at undgaa enhver Misforstaaelse af nævnte Skrivelse bemærke, at Kommissionen ikke har tænkt sig at paabegynde de i Skrivelsen nævnte Undersøgelser uden udtrykkelig Opfordring desangaaende. Paa Kommissionens Vegne Ussing.“

Den højtærede Regering har altsaa gentagne Gange haft Lejlighed til at faa iværksat gennem Ædruelighedskommissionen en saadan Undersøgelse af dette Spørgsmaal, som man har ladet foretage i Sverige, og som burde have været foretaget, inden dette Spørgsmaal blev ført frem til Afgørelse. Naar man ikke har gjort dette, som skulde synes at være den eneste saglige og rimelige Vej fra den højtærede Regerings Side, er det jo saare vanskeligt at undgaa en Formodning om, at det har været andre Synspunkter end de rent saglige, der har gjort sig gældende ved Ordningen af dette Spørgsmaal. Hvis vi var gaaet den Vej, som jeg tidligere her i Tinget har taget til Orde for, og som jeg nu med Interesse har set, man ergaet i Sverige, vilde vi have kunnet faa en virkelig sagkyndig og saglig Undersøgelse af de saare betydningsfulde Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med hele denne Sags Ordning og endelige Afgørelse. Jeg var allerede i Mandags inde paa de Betragtninger, der for mig rent saglig set maa være afgørende ved Ordningen af denne Sag, og jeg kan i det væsentligste henholde mig til, hvad jeg i Mandags sagde herom.

I Anledning af en Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Hedegaard gjorde, om, at det skulde være en Retfærdighedssag for det ærede Medlem, at man ophæver Restriktionerne, maa jeg sige, at naar man skal foretage den Afvejelse af Interesserne, som er det bærende i Retsordningen og i Lovgivningen, forekommer det mig, at samtidig med at man tager Hensyn til de økonomiske Interesser, er der andre Hensyn, man heller ikke kan se bort fra, og det er Befolkningens Interesser, Hjemmenes Interesser og de sociale Ulykkesfølger, som vil følge i den Ordningens Spor, som det ærede Medlem Hr. Hedegaard anbefaler.

Naar man, som jeg ogsaa i Mandags gjorde opmærksom paa, ser, at Forbruget af bajersk Øl i 1922 endnu er over 250 000 hl større end i 1916, Aaret før Restriktionernes

Gennemførelse, forekommer det mig rigtigt nok at være meget svagt her at paaberaabe sig et Hensyn til Bryggeriindustrien. Og naar det ærede Medlem paastaar, at alle Bryggerierne er enige i at ønske Restriktionerne ophævet, maa jeg i alt Fald gøre opmærksom paa, at en Kreds af mindre Bryggerier, saadan som jeg har opfattet dem, principalt stedse har holdt paa, at Restriktionerne maatte blive bevaret. Dette fremgaar bl. a. ogsaa af en Skrivelse, der i Januar Maaned i Aar er rettet til Udvalget om Ølrestriktionerne fra 6 mindre Bryggerier, og hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vilde have Lov til at citere et Par Linier. Det hedder i denne Skrivelse, der er indsendt til Udvalget fra disse 6 smaa Bryggerier: „Efter vor Mening vil Ølrestriktionernes Ophævelse bevirke, at Øllet paa Grund af Konkurrencen vil blive indbrygget langt stærkere og med et betydeligt større Alkoholindhold, end Tilfældet er nu, hvad der vil medføre, at Forbruget af Raastoffer vil stige meget, efter vor Anskuelse ca. 25 pCt. Da Danmarks Byghøst i Aar — som Maltbyg betragtes — er mislykket, og det i saa høj Grad, at vort Land, der i normale Aar udfører meget Maltbyg, i Aar ikke en Gang har tilstrækkeligt til at dække Forbruget af Malt til det lettere Øl, vil et forøget Forbrug udelukkende blive dækket ved Køb i Udlandet. Da Priserne paa Malt, Majs og andre anvendte Raastoffer er steget stærkt i den senere Tid, vil et saadant nødvendigt Indkøb kun lade sig udføre til meget høje Priser, til Skade for den danske Valuta. For at undgaa dette henstiller vi ærbødigst til Regeringen, om Ophævelsen af Ølrestriktionerne maa blive udsat til et senere Tidspunkt, hvor dansk Maltbyg atter kan faas i tilstrækkelig Mængde.“

Det forekommer mig, at det af disse Linier tydeligt fremgaar, at der ikke hos disse smaa Bryggerier er noget Ønske om at se Restriktionerne ophævet. Det forekommer mig, at det, som disse smaa Bryggerier her paaberaaber sig, Hensynet til vor Valuta, i disse Tider er et Hensyn, som den højtærede Regering ikke burde have set bort fra.

Og naar det ærede Medlem Hr. Hedegaard endvidere nævnte, at Vinindførselen havde været stigende i 1922 i Sammenligning med 1921, er det af den Slags Beviser, som ikke kan staa for en nærmere Prøvelse. Hvordan forholder det sig nemlig med Vinindførselen? Det er ganske rigtigt, at Vinindførselen i 1922 var større end i 1921. Hvis vi tager Hovedposten paa Vinindførselen, Indførselen af ikke mousserende Vine